

Svoboda

je opojná. Státy se prý udržují idejemi, z kterých se zrodily. V krátkém horizontu jednoho lidského života, tedy třiceti let, spojují existenci naší novodobé demokracie s myšlenkou svobody. Kvůli ní se scházeli lidé na většině náměstích a návších, až pak dojeli na Letnou. Nová svoboda se zalíbila naprosto všem, i těm, kteří do té doby z našeho domova pro většinu udělali domácí vězení, pro některé vězení a pro některé dokonce popravčí místo. Nově nabytou svobodu uměli využít okamžitě všichni; i ty, kteří nemohli přijít na jméno „prohnilému kapitalistickému západu“, jste brzy potkali na plážích po celém světě. O to rychleji se odpůrci kapitalismu, demokracie a svobody zorientovali ve světě politiky a ekonomie a etablovali se v něm jak ryby ve vodě.

Svoboda bolí. Byly jsme před pár dny na nádherném sborovém výletě, který skvěle připravil br. kurátor. Navštívili jsme Libiš s jejími přenádhernými památnými kostely. V tom našem tolerančním jsme v jedné lavici četli nápis – „V této lavici seděl krátce před svým hrdinným činem Jan Palach – člen našeho sboru“. O pár dní později byl otevřen ve Všetatech v jeho rodném domku památník. Díky všem, kteří se zasadili o jeho vznik.

Svoboda je zneužitelná. Historické události seběhly se v minulých týdnech. Nejvyšší zákonodárný orgán, tedy parlament, podal návrh zákona, který odporoval základům ústavy, práva a demokracie. Ti, kteří jsou za právní jistoty v našem domově zodpovědní, ti, kteří mají být experty na zákony, když je vytvářejí, podají návrh zákona, který je proti všemu, na čem posledních třicet let náš stát stojí. Zamítl a pojmenoval ho až Ústavní soud. Předseda té rudé strany, pro nějž i jeho stranu je prý občan vždy na prvním místě, se rozčertil, a veřejně prohlásil, že Ústavní soud je politický orgán. Místopředseda našeho zákonodárského orgánu veřejně zpochybňuje nezávislost a autoritu soudu a tím celé justice.

Budeme slavit výročí nabyté svobody. Slavit a oslavovat je pro naše životy, zdraví i pocity štěstí velmi důležité. My jako křesťané máme co slavit – dočkali jsme se největší možné svobody v demokratickém státě. Ke křesťanským oslavám patří na první místo modlitba, vyjádřená vděčnost Bohu, ale také i pokání. To mám za

Obsah

Svoboda.....	1	<i>a služby</i>	5
Z jednání staršovstva.....	2	Sbírký – nejen podle nové agendy ČCE.....	5
Ztišením k Pánu.....	3	Pozvání na křeslo pro hosta	7
Seriál o hospodaření sboru – část 5 - <i>dodavatelé</i>		Kalendář na listopad 2019.....	8

první podmínku sebereflexe, při které se ptám, zda si darované svobody vážíme a pracujeme pro ni, zda nezapomínáme na odkaz našeho hrdinného bratra Jana Palacha a zda nás nesvazuje strach.

Svoboda je křehká květinka. Je radno o ní pečovat na každý den.

Pavel Ruml

Výtah z jednání staršovstva (3. 10. 2019 v 19:00)

A. NA VĚDOMÍ

• *MŠ: úklid sborových prostorů – hotovo*

A-1. Duchovenská práce (viz Souterrain a sborový web)

A-3. Další aktivity s. farářky a br. faráře

Oba: supervize 15.-17. 9.; oběd s J. Kotasem řím. Kat. far. od Vojtěcha, pastorálka Salvátor

B. K PROJEDNÁNÍ

Plnění úkolů a usnesení

- *DM: dokončit začistění po opravě stoupaček (sklep, předsíň)*
- *H. Härtel: skříňka za stůl Páně – hotovo*
- *pokladna u vchodu – žádost předána H. Härtelovi*

B-1. Diakonie a křesťanská služba

- K. Sýkora rezignoval na funkci v DR odstěhování, povoláme náhradníka
- K. S. připraví společný projekt (koncert) sborů angažovaných v Diakonii, termín 10/2020

B-2. Finanční záležitosti

TČ - celocírkevní a seniorátní sbírky do konce roku:

- **JTD 27. 10., seniorátní adventní – 1. 12., na bohoslovce – 25. 12.**
- dědictví po p. Jílkovi – ukončeno – přihlásíme se k dani
- nový pokladník – br. Jenček ukončí činnost do 30. 9. 2019, presbyteri budou v rámci své služby zajišťovat i pokladní služby

B-3. Hospodářské záležitosti

- výměna vodoměrů v bytě a sboru – provedeno – SR ČCE

B-4. Trvající a nové úkoly

- partnerství s Glasgow – D. Sinclair – návštěva 6 hostů – 6. – 9. 12.

B-5. Z došlé pošty a různé

- 2. listopadu školení učitelů NŠ v Praze
- SV – konvent, 9. 11. v 9:00 hod.
- konvent – doporučení kandidátů k volbě sen. kurátora (br. Heller – kandidát dejvického sboru)
- gratulace F. Härtel k doktorátu; gratulace P. Hejl k jubileu
- přístup do sboru – s. Jana Drake, roz. Zavadilová
- oběd s J. Kotasem řím. Kat. far. od Vojtěcha (ples 25. 1. 2020, výlet farností 29. 3.)
- zveřejňovat do sborového programu pozvání od Vojtěcha k Taizé modlitbám 3. pátek v měsíci od 20:00 hod. – zahrneme do přehledu našich akcí
- K. Sýkora rezignoval na funkci presbytera (stěhování) – poděkování za práci
- s. Petříčková prodej Obchůdku jednoho světa 2. adventní neděli
- koncert Ewangswingu 1. 12. 2019 v 17:00 hod.
- 31. 12. silvestrovské setkání 17:00 P. Prosek

C. TÉMA

- komise pro hledání nového faráře – sešla se poprvé 22. 9. po bohoslužbách
- VP pro děti v našem sboru-shrnutí ohlasů ze sboru; potvrzena usnesení staršovstev z let 2007/7- PR, JM, MT – článek do sborového časopisu o možné praxi a termínech, do kdy mohou rodiče požádat o účasti dětí na VP
- VT a tzv. „tichá komise“ – vyhlášena anketa pro sbor – probíhá

Ztišením k Pánu

23. září (2019) pozvala naše „tichá“ skupina na setkání o tichu Denisu Červenkovou, členku řeholního společenství Sester karmelitek sv. Terezie.

Sestra pojednala hostování v našem sboru zčásti jako přednášku, respektive úvahy na dané téma. Měla svou prezentaci velmi pečlivě připravenou a bylo znát, že téma

jí je bytostně blízké. Nezaznamenávali jsme její vystoupení na diktafon, občas jsem si udělala poznámku, nicméně cokoliv se z obsahu její návštěvy pokouším reprodukovat, berte, prosím, jako parafrázování slyšeného, nikoliv jako citace. To předesílám, protože cokoliv bych napsala jinými slovy, než jakými to sestra Denisa řekla, bylo by nepřesné. To je zároveň jeden z poznatků, které jsem si z večera odnesla – sestra vážila, a mohli jsme to vnímat, každé slovo, které vyřkla. Když mluvila, byla naprosto v přítomnosti sama se sebou, s prostorem naší místnosti J. A. K. i s námi. Většinu z nás nezná, ale byla velmi pozorná k naší pozornosti.

Co s tím má společného ticho?

Všechno, nebo přinejmenším mnohé. Sestra mluvila o tichu jako o prostředku komunikace. Zaměřila se na trojí aspekt takto pojednaného ticha – ticho v liturgii a modlitbě, ticho v Bibli (na příkladu z 1 Kr, 19) a ticho jako zdroj inspirace, přičemž každé takto aspektované ticho představovala v realitě komunikace s Bohem a paralelně k tomu s lidmi: s jedním člověkem, s více lidmi, se sebou samým.

Kdo jste na setkání se sestrou byli, víte sami, co vám dalo, vám, kdo jste nebyli, nejsem s to – z důvodů výše uvedených – předložit rešerši. Mohu se nicméně pokusit shrnout, co oslovilo mne osobně. Ač mnohdy jde o skutečnosti, o nichž si myslíme, že „to přece víme“, není to tak úplně pravda. Víme to proto, že se to tak prostě říká, máme to načtené, slyšíme to opakovaně v kázáních, je to součástí našeho mravního kodexu – nebo to opravdu žijeme? Konkrétně: naslouchání, mlčení, mluvení. Každá taková položka by si zasloužila samostatně probrat na některém z našich skupinových setkání. Rovněž gesto, slovo, myšlenky, emoce. Poznamenala jsem si „slovo slyším na pozadí ticha“ nebo „mlčenlivé bytí s druhým člověkem“.

Sestra Denisa několikrát zmínila „myslím to vážně“ - sdělení opakovaním akcentované. Zahrnout ticho do svého života znamená – to už je, s dovolením, moje interpretace – vzít a brát komunikaci s Bohem vážně. Aby ke mně Duch svatý měl šanci „promlouvat“, neboli abych se nechal či nechala inspirovat, musím zmlknout. A v tom mlčení umět nebo se naučit odevzdávat to, co maří ticho, Bohu. Včetně emocí, i těch příjemných.

Máme to tak, že to Pánu Bohu odevzdat chceme, ale vlastně ne tak úplně. Vzdát se něčeho? Ano, ale kousíček bych si přece jenom ještě... znáte to? Je to taková jako hra – a tohle všechno, myšlenky, emoce, naučená slova, chytré/divné/zbožné komentáře, jsou rekvizity. V tichu žádné rekvizity nejsou. Cokoliv vede do ticha, vede k Bohu.

V druhé části setkání dala sestra prostor debatě, vedené otázkami přítomných a byl to čas stejně plodný jako první polovina prezentace – možná to bylo tím, jak

sestra sama působila, bděle, všímavě, koncentrovaně, že se i přítomní ptali k věci, večer se „nerozvařil“, zůstal tématický až do konce, všichni byli na stejné vlně.

Naší tiché skupině záleží na tom, aby ticho vstupovalo více do života našeho sboru jako přirozená komunikační dimenze. Tak, aby ho bratři a sestry vítali, nikoliv, aby se ho báli nebo aby je otravovalo. V tichu může člověk zažít hluboké aha-momenty.

Vám, kdo jste nemohli na setkání se sestrou Denisou přijít a třeba byste bývali chtěli, mohu doporučit některou z jejích knih – *Náboženství jako teologický fenomén* (2014) nebo *Mezi duši a Duchem* (spoluautor Michal Petr, 2015). Napsala toho víc, kromě knih i mnoho článků. Přednáší na Katolické teologické fakultě UK, vede meditační setkání a doprovází exercicie, setkání, jejichž je ticho důležitou součástí.

Wanda Dobrovská

Seriál o hospodaření sboru – část 5 - *dodavatelé a služby*

Pátá část informací o hospodaření sboru od Tomáše Černohorského. Za těmito díly mohou následovat další – vámi inspirované – s Tomášovým vysvětlením případných nejasných otázek.

Tvůrci obecných účetních osnov si občas vymýšlejí nejrůznější názvy, kategorie či označení účetních skupin. Pro laika je to mnohdy těžko pochopitelné. Zde je situace jasná.

Dodavatelé – služby.

Ovšem, co do této skupiny v našem sboru patří? To už je trochu složitější, ale ne příliš. Tak tedy především úklid sborových prostor, činnost sborové sestry a účetnictví. Tyto náklady jsou v našem sboru opravdu minimalizovány. Za jeden měsíc činí přibližně 10 tis. Kč. Pak přichází skupina dodavatelů, které nemůžeme odmítnout, neboť jsou „povinní ze zákona“. Jsou to revize všeho druhu a pojištění majetku. Nakonec do této skupiny patří drobnější náklady na, zdá se, banální věci. Jako je parkovné, praní, mandlování, inzerce sborových akcí a mnoho dalších malých vydání. V plánu nákladů pro tuto položku počítáme s částkou 180 tis. Kč. Pro potřeby sboru tedy zůstává částka **322 tis. Kč**.

Sbírký – nejen podle nové agendy ČCE

Sbírký jsou tradičně, od tolerančních počátků, vedle saláru a darů jedním ze tří hlavních zdrojů sborových příjmů. Připomeňme si, že salárem se původně (až do poloviny 20. století!) rozuměl předepsaný příspěvek na provoz sboru. Dary, ze své podstaty dobrovolné, byly většinou účelové. Sbírký byly vykonávány u příležitosti setkávání ve sboru, nejen při bohoslužbách (ještě pamatuji sbírký při schůzkách mládeže), dílem anonymní, dílem jmenovité na archy. Už z výše napsaného

vidíme, že dnešní praxe, v církvi i v našem sboru, se od té původní dost odchýlila.

Dnes jsme si zvykli, aspoň v našem sboru, že až na výjimky jsou chrámové sbírky určené na náš vlastní provoz. To znamená, že mimo účetní vykazování u nás není faktický rozdíl mezi sbírkami a salárem. V rámci silícího trendu přispívat sboru bezhotovostně se tak zdá, že význam sbírek upadá, jejich objem se stává méně důležitou částí sborového hospodaření a vlastně na nich až tak moc nezáleží. Konec konců se zdá, jak se také občas ozývá, že ani není potřeba do nich přispívat a stačí jen platit salár.

Při tom ještě v šedesátých letech celoroční objem sbírek v našem sboru násobně převyšoval úhrnnou výši saláru. Tak, jak církevní řády připomínají ideální procentuální závislost placeného saláru na osobním (případně rodinném) příjmu, salár v průběhu let stále roste a stal se určující složkou sborových příjmů, zatímco výše sbírek, nijak neurčená, rostla mnohem pomaleji a podíl sbírek tedy logicky trvale klesal.

Popsané věcné propojení sbírek a saláru ale není typické. V minulosti býval poměrně velký počet sbírek určen mimo běžný provoz sboru, za nějakým konkrétním účelem nebo ve prospěch některého z potřebnějších sborů. I dnes jsou stále sbory, které výslovně deklarují, že veškeré chrámové sbírky jsou určeny ven, tedy ne na potřeby vlastního provozu. Lze očekávat, že s postupujícím přechodem na samofinancování církve a vzhledem k rostoucí potřebě i finanční mezisborové solidarity význam sbírek jako svébytného zdroje příjmů poroste - pro tento účel jsou totiž mnohem vhodnějším nástrojem než co jiného. Proto mám za to, že dojde k jejich opětovnému zřetelnému oddělení od saláru.

Ted' se konečně dostávám k dopadu nové agendy na konkrétní provedení sbírek u nás. Jde o „běžící košíčky“. Loňské výroční sborové shromáždění tuto možnost odmítlo a je třeba to respektovat. Přesto je potřeba se zamyslet nad tím, jestli důvody pro toto rozhodnutí byly dosti pádné - některé z nich totiž při bližším pohledu neobstojí. Tedy jestli stávající praxe, na které tak lpíme, je tou jedinou správnou.

Skutečnost je taková, že v současnosti část sborů používá kasičky a košíčky u východu. V části jsou běžné „běžící košíčky“, i když ne v tak vyhraněné podobě, jako je zvykem v mnoha luterských kostelích v Německu. I stávající agenda z roku 1983 doporučuje: „Za nejvhodnější uspořádání sbírky pokládáme její přímé zařazení do rámce služeb Božích, a to po kázání. Sbírkou je odpovědí poslušné a vděčné víry na slyšení Kristova evangelia. Připomíná nám, že všechno své, ba sami sebe máme obětovat ve službě Bohu.“ Je to ovšem jen doporučení, nikoli pokyn a agenda konstatuje, že „sbírka je ve většině shromáždění vyloučena z bohoslužebného rámce a zařazena až úplně na konec.“ Proto vedle formulářů

(doporučených bohoslužebných pořádků) zahrnujících sbírku hned po ohláškách agenda obsahuje i formuláře, které akceptují sbírku při vycházení. V každém případě však požaduje, aby sbírku vykonal službu konající presbyter.

Tak tomu bylo, pokud pamatuji, i v Dejvicích, a to až do přestěhování do nové modlitebny ve Wintrově ulici před 21 léty. Na schůdcích u východu ze sálu stával službu konající presbyter, loučil se s odcházejícími a v levé ruce držel košíček. Bylo to takové kompromisní řešení, které ale odpovídalo platným doporučením. Teprve po přestěhování, s ohledem na dva (vlastně tři) východy ze sálu bylo zvoleno dnešní řešení se dvěma zavěšenými košíčky – jako z nouze ctnost při dané geometrii modlitebny.

A nyní, v čem se liší nová agenda. V obecných formulacích ne moc, stále preferuje sbírku začleněnou do nitra bohoslužeb, též akceptuje i její umístění na konec bohoslužeb. Na úrovni formulářů je ale patrná změna: ani jeden z nich nemá druhou variantu – tím ji odsouvá do role myslitelného, ale nikoli žádoucího uspořádání. Je to taková vlídná forma tlaku na to, jak by měly bohoslužby v naší církvi probíhat.

Jedním, asi hlavním důvodem pro loňské odmítnutí „běžících košíčků“ byl pocit, že bude vidět, kdo do sbírky dává méně nebo více, nebo dokonce zrovna dnes nic. Z návštěv ve vinohradském sboru si pamatuji, že při vši snaze se mi nepodařilo rozpoznat, kolik lidí v okolí z ruky do košíčku pouštějí. Takže z toho žádná obava být nemusí. A kdyby někdo viditelně neměl do sbírky nic připravené, tak se přece nic tak strašného neděje! A po pravdě řečeno, se zviditelněním to vlastně je úplně naopak. Pokud se někdo systematicky oběma košíčkům obloukem vyhýbá, tak si toho nelze nevšimnout. Což si asi neuvědomujeme a také to vlastně nikomu nevadí (?)

Takže, co my na tuto výzvu? Třeba na ni nemusíme reagovat hned. Ale máme čekat, až na to třeba náš budoucí farář opravdu zatlačí?

Jan Mašek

Pozvánka na Křeslo pro hosta

V listopadovém křesle pro hosta usedne br. Martin Prudký. Název jeho povídání je

O tajemstvích biblických rodokmenů – od Adama po Ježíše.

Biblické rodokmeny patří k málo čteným pasážím Písma. Už od starověku si lidé lámou hlavu nad tím, jak jejich údajům porozumět a jakou úlohu tyto oddíly vlastně v Bibli mají. Martin Prudký vydal letos komentář k úvodním kapitolám knihy Genesis, kde se problematiku rodokmenů „od Adama“ zabývá. Materiál k výkladům tohoto komentáře vznikl také při biblických hodinách v našem dejvicím sboru. Během večera nás Martin Prudký uvede do těchto nesnadných biblických látek doslova od Adama (Gn 5,1n) až po Ježíše (Mt 1,1-17 a Lk 3,23-28).

Kalendář na listopad 2019

Bohoslužby	3. 11. VP	Ruml VP
ve sboru -	10. 11.	M. Trgalová
neděle 9:30	17. 11.	P. Ruml s dětmi, NP
	24. 11.	P. Ruml sborový oběd (Trgalová Chotiněves)
Katechumeni	12. 11. s Xcátníky	
Děti	čtvrtek 17:00 maminky s dětmi 7. 11. v 9:30 náboženství v Suchdole: 11. 11. pátek 13:30	
Konfirmandi	pátek 14:45 hod.	
Nedělníci	neděle 17. 11. po bohoslužbách	
X-cátníci	úterý 12. 11. od 19:00	
Naši pěvci	středa 18:30, neděle 17. 11. při bohoslužbách	
Křesťan. služba	1. 12. po bohoslužbách	
Modlitby Taizé	15. 11. 20:00 (Kolejní 4; vždy 3. pátek v měsíci)	
Hodina pohybu	termíny po dohodě	
Biblická hodina	úterý 17:30 (ep. Římanům)	
Klub poznávání	31. 10. 9:50 výstava Hrad	
Křeslo pro hosta	28. 11. 19:00 Martin Prudký	
Staršovstvo	14. 11. v 19:00	
Zpívání	Diakonie Stodůlky - každý pátek v 9:15	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 17. 11. 2019.

Prosincové číslo vyjde 24.11. 2019

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová)

tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)

http://dejvice.evangelnet.cz, dejvice@evangelnet.cz, č. ú. 2400319773/2010

var. symbol: salár =101, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103